

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce **P. S.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Kopeckým, advokátem v Ostravě 1, Poštovní 7, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o přezkoumání rozhodnutí Okresního úřadu v Karviné ze dne 3. 9. 2001, č. j. RZ - 646/2001, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 10. 2003, č. j. 22 Ca 4/2003 - 44,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

II. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě (dále krajský soud) napadeným usnesením odmítl žalobu žalobce proti rozhodnutí Okresního úřadu v Karviné ze dne 3. 9. 2001, č. j. RZ – 646/2001, kterým Okresní úřad Karviná zamítl odvolání žalobce proti lékařské zprávě ze dne 8. 10. 1997 a tuto lékařskou zprávu potvrdil. Krajský soud dospěl k závěru, že proti rozhodnutí správního orgánu v daném případě Okresního úřadu Karviná není přípustná žaloba u soudu, protože ust. § 70 písm. d) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jejichž vydání závisí výlučně na posouzení zdravotního stavu osob nebo technického stavu věcí, pokud sama o sobě neznamenají právní překážku výkonu povolání, zaměstnání, podnikatelské, popřípadě jiné hospodářské činnosti, nestanoví-li zvláštní zákon jinak. Z žaloby nevyplývá, že by důvod přezkumu napadeného rozhodnutí spočíval v jiných skutečnostech, tzn. ve skutečnostech, které znamenají překážku výkonu povolání nebo podnikatelské či jiné hospodářské činnosti. Žalobce se domáhá ve své podstatě toho, aby mu

byla uznána nemoc z povolání. Z napadeného rozhodnutí je přitom patrné, že od 1. 4. 1995 v dole nepracuje a od srpna 1995 pracuje jako instalatér u firmy I., s. r. o. opravy plynových spotřebičů v bytech. Z toho vyplývá, že napadené rozhodnutí nemůže samo o sobě bránit žalobci ve výkonu jeho dosavadního zaměstnání instalatéra, a proto je z přezkoumání soudem vyloučeno. Krajský soud proto s přihlédnutím k ust. § 70 písm. d) s. ř. s. podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobu odmítl.

Žalobce podal proti usnesení krajského soudu včas kasační stížnost a uplatnil v ní důvod uvedený v ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Rozhodnutí žalovaného napadl žalobou v celém rozsahu pro vady řízení a namítal, že se opírá o nesprávné posouzení důkazů a skutečností pro toto rozhodnutí, zejména že nevyhodnotil některé skutečnosti z žalobcovy zdravotní dokumentace, nezabýval se zprávou Okresní hygienické stanice K., pracovního lékařství ze dne 29. 2. 1996, v níž jsou uváděny hodnoty EMG zcela odlišné od hodnot uvedených v napadeném rozhodnutí. Zároveň se nezabýval otázkou, zda polyneuropatické postižení zjištěné v žalobcových dolních končetinách mělo v době měření trvalý nebo dočasný charakter, tedy se nezabýval příčinami vzniku onemocnění. Svým podáním se domáhal potvrzení, že trpí chorobou z povolání vzniklou v důsledku jeho pracovní činnosti u O. D. Č. Hlavním důvodem podání žaloby pak bylo, že napadené rozhodnutí se opíralo o závěr primáře oddělení nemocí z povolání, že se nejedná o nemoc z povolání, ze dne 8. 10. 1997, který tímto rozhodnutím žalovaný potvrdil, a to se zdůvodněním, že závěr byl podepřen následným stanoviskem ředitele K. a. s. a vyšetřením žalobce na oddělení nemocí z povolání ve Fakultní nemocnici O. ze dne 6. 8. 1998 až 17. 11. 1998. V odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo následně konstatováno, že obě instituce uvedly, že se nejedná o nemoc z povolání, a je odkázáno na zprávu soudního znalce, která vycházela z tohoto zjištění. Z celého spisového materiálu, ani z uvedeného odůvodnění pak není zřejmé o jakou zprávu soudního znalce se odůvodnění opírá, kdy byla zpráva vyhotovena a kterým znalcem, na které otázky měla odpovědět a kdo si zprávu soudního znalce vyžádal. Smyslem podané žaloby bylo, aby soud posoudil postup správního orgánu při posuzování a hodnocení zdravotního stavu žalobce s ohledem na skutečnost, že žalobce poukazoval na rozporuplnost závěrů lékařských zpráv, a to s ohledem na časovou posloupnost, kterou se správní orgán, ač měl, vůbec nezabýval, dále na skutečnost, že některá posouzení zpracovával původní ošetřující závodní lékař žalobce, o jehož nestrannosti při posuzování dané věci lze pochybovat. Jeho žalobu krajský soud napadeným usnesením odmítl, neboť jde podle něj o úkon správního orgánu, jehož vydání závisí výlučně na posouzení zdravotního stavu osob. Podle žalobce je tento postup s ohledem na ust. § 75 odst. 1 s. ř. s. v rozporu s ním, neboť tato kompetenční výluka je účinná od 1. 1. 2003 a žaloba byla podána 29. 3. 2002. Bez ohledu na tuto připomínku pak má za to, že i při aplikaci tohoto ustanovení krajským soudem je dán důvod pro projednání žaloby, neboť se nejedná pouze o posouzení zdravotního stavu žalobce, ale rozhodnutí o zdravotním stavu (nemoci z povolání) je následně v příčinné souvislosti s výkonem povolání žalobce, jemuž současný zdravotní stav neumožňuje vykonávat jakékoliv zaměstnání odpovídající průpravě a brání mu s ohledem na zdravotní dokumentaci a vstupní prohlídky plně realizovat své právo na práci. Výrok o nemoci z povolání naopak tento hendikep smazává a nároky vyplývající následně z tohoto stavu mu umožní přijmout takové zaměstnání, které odpovídá jeho skutečným možnostem daným jeho zdravotním stavem. Kasační stížností se domáhá zrušení napadeného usnesení krajského soudu a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný se k podané kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení podle ust. 109 odst. 2, 3 s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Žalobou původně podanou u Okresního soudu v Karviné dne 29. 3. 2002, se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Okresního úřadu Karviná, referát zdravotnictví, ze dne 3. 9. 2001, spis. zn. RZ - 646/2001, a vrácení věci k dalšímu projednání. Rozhodnutím ze dne 3. 9. 2001, č. j. RZ - 646/2001 Okresní úřad Karviná, referát zdravotnictví, zamítl odvolání žalobce proti lékařské zprávě ze dne 8. 10. 1997 vydané oddělením nemocí z povolání K., a. s. a tuto lékařskou zprávu potvrdil. Z odůvodnění uvedeného rozhodnutí vyplývá, že žalobce pracoval v dole Č. jih od dubna 1979 v úseku degazace dp 3/1980, pak v rubání převážně v kaplích do prosince 1994, pak přeřazen pro NPE a odpracoval 6 směn jako lokomotivář – pomocník, pak byl dlouhodobě v pracovní neschopnosti pro pracovní úraz – pohmoždění pravého kyčelního kloubu, k 31. 3. 1995 rozvázal pracovní poměr, několik měsíců pracoval jako pomocný dělník na statku u soukromé firmy Z. a od srpna 1995 pracuje jako instalatér u firmy I. s. r. o. opravy plynových spotřebičů v bytech dosud. Pod zemí pracoval celkem 16 let. Byl vyšetřován na oddělní nemocnice chorob z povolání K., a. s., hospitalizován na OCHP FN s P. O. – P., předtím na OPL – OHS O. Okresní úřad Karviná, referát zdravotnictví, v rozhodnutí dospěl k závěru, že u žalobce byl řádně vyšetřen zdravotní stav a že u něho nebyla zjištěna nemoc z povolání.

Rozhodnutí Okresního úřadu Karviná, referát zdravotnictví, ze dne 3. 9. 2001, č. j. RZ 646/2001 učinil žalobce předmětem žaloby ze dne 28. března 2002, kterou se domáhal zrušení uvedeného rozhodnutí, neboť podle jeho názoru lékařská zpráva ze dne 8. 10. 1997 není objektivní a veškeré na to navazující rozhodnutí a vyšetření nejsou dostatečně průkazná při určení jeho zdravotního stavu a případně příčin poškození jeho zdraví. Žalobce v žalobě jasně vyjádřil, že v řízení předcházejícím podání žaloby se domáhal a nadále se domáhá potvrzení, že trpí chorobou z povolání, vzniklou v důsledku své pracovní činnosti u O. D. Č. následkem vibrací. Podle názoru krajského soudu vyjádřeného v kasační stížnosti napadeném usnesení, rozhodnutí Okresního úřadu Karviná, referát zdravotnictví, ze dne 3. 9. 2001, č. j. RZ 646/2001 je vyloučeno ze soudního přezkoumání ust. § 70 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., dále s. ř. s., neboť jde o úkon správního orgánu jehož vydání závisí výlučně na posouzení zdravotního stavu osob nebo technického stavu věci, pokud sama o sobě neznamenají právní překážku výkonu povolání, zaměstnání nebo podnikatelské, popřípadě jiné hospodářské činnosti, nestanoví-li zvláštní zákon jinak. S tímto závěrem krajského soudu nesouhlasí žalobce a uplatňuje proti němu dvě námitky. Jednak poukazuje na ust. § 75 odst. 1 s. ř. s. podle něhož při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, takže kompetenční výlučka ve smyslu § 70 písm. d) s. ř. s. je účinná od 1. 1. 2003, přičemž žaloba byla podána 29. 3. 2002. Jednak také namítá, že i při aplikaci tohoto ustanovení krajským soudem je dán důvod pro projednání žaloby, neboť se nejedná pouze o posouzení zdravotního stavu žalobce, ale rozhodnutí o zdravotním stavu (nemoci z povolání) je následně v příčinné souvislosti s výkonem povolání žalobce, když mu současný zdravotní stav neumožňuje vykonávat jakékoliv zaměstnání odpovídající jeho průpravě a brání mu s ohledem na zdravotní dokumentaci a vstupní prohlídky plně realizovat své právo na práci. Výrok o nemoci z povolání mu naopak tento hendikep smazává a nároky vyplývající následně z tohoto stavu mu umožní přijmout takové zaměstnání, které odpovídá jeho skutečným možnostem daným jeho zdravotním stavem.

Podle obsahu předloženého spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 22 Ca 4/2003 je zřejmé, že žalobce podal žalobu u Okresního soudu v Karviné dne 29. 3. 2002 (u tohoto

soudu byla vedena původně pod sp. zn. 16 C 84/2002). Žalobce žalobu uplatnil před 1. 1. 2003, tj. před účinností zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního - s. ř. s. Žalobu tedy podal za účinnosti části páté občanského soudního řádu upravující správní soudnictví v jejím znění do 31. 12. 2002. Podle § 248 odst. 2 písm. g) o. s. ř. v jeho znění do 31. 12. 2002 soudy nepřezkoumávaly rozhodnutí, jejichž vydání záviselo výlučně na posouzení zdravotního stavu osob nebo technického stavu věcí, pokud sama o sobě neznamovala právní překážku výkonu povolání, zaměstnání nebo podnikatelské či jiné hospodářské činnosti. Od 1. 1. 2003 pak je účinný zákon č. 150/2002 Sb. - s. ř. s., který v § 70 písm. d) ze soudního přezkoumání vyloučil úkony správního orgánu, jejichž vydání závisí výlučně na posouzení zdravotního stavu osob nebo technického stavu věcí, pokud sama o sobě neznamují právní překážku výkonu povolání, zaměstnání nebo podnikatelské, popřípadě jiné hospodářské činnosti, nestanoví-li zvláštní zákon jinak. Právní úprava v době podání žaloby, t. j. před 1. 1. 2003 i po tomto datu je tedy v podstatě shodná, jak vyplývá z citace příslušných ustanovení právních předpisů.

V době vydání rozhodnutí Okresního úřadu Karviná, referátu zdravotnictví, ze dne 3. 9. 2001, č. j. RZ - 646/2001, byla účinná vyhláška ministerstva zdravotnictví ze dne 12. prosince 1997 č. 342/1997 Sb., kterou se stanoví postup při uznávání nemocí z povolání a vydává seznam zdravotnických zařízení, která tyto nemoci uznávají (účinnost dnem 1. ledna 1998), podle jejíhož § 3 odst. 2 po ověření závěrů posouzení onemocnění (§ 2 odst. 4) vydá příslušné středisko nemocí z povolání a) posudek, kterým se uznává nemoc z povolání, a jeho stejnopis zašle osobě trpící nemocí z povolání a příslušnému pracovně lékařskému pracovišti nebo b) posudek, kterým se neuznává nemoc z povolání, a jeho stejnopis zašle osobě trpící onemocněním. Rozhodování při výkonu zdravotní péče upravoval ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí Okresního úřadu Karviná, referátu zdravotnictví, ze dne 3. 9. 2001 § 77 zákona č. 20/1966 Sb., a od 1. 9. 2002 jednak § 77 a dále § 77a a § 77b téhož zákona. Z citovaných ustanovení pak nevyplývá, že by tento zvláštní zákon stanovil jinak, tedy že by v daném případě posudek o uznání nemoci z povolání, resp. neuznání nemoci z povolání, resp. rozhodnutí příslušného správního orgánu o odvolání proti němu přezkoumával soud. Podle § 2 odst. 2 vyhlášky č. 342/1997 Sb. příslušné pracovní lékařské pracoviště provádí posouzení onemocnění na základě zjištění zdravotního stavu před vznikem onemocnění, v důsledku lékařských vyšetření a dále na základě ověření podmínek vzniku onemocnění. Podle obsahu rozhodnutí Okresního úřadu Karviná, referátu zdravotnictví, ze dne 3. 9. 2001 žalobce na základě lékařských vyšetření netrpí nemocí z povolání, nejedná se u něj o nemoc z povolání. V daném případě tedy žalobce učinil předmětem přezkumné činnosti soudu úkon (kterým je i rozhodnutí) správního orgánu, jehož vydání záviselo výlučně na posouzení zdravotního stavu žalobce. Úkon správního orgánu v daném případě sám o sobě neznamuje právní překážku výkonu povolání, zaměstnání nebo podnikatelské, popřípadě jiné hospodářské činnosti žalobce.

Nejvyšší správní soud proto souhlasí se závěrem krajského soudu vyjádřeném v kasační stížnosti napadeném usnesení, a proto kasační stížnost žalobce jako nedůvodnou podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s., zamítl.

V řízení měl úspěch žalovaný a příslušela by mu proto náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 za použití ust. § 120 s. ř. s. Protože žalovaný jednak náhradu těchto nákladů nežádal a jednak mu podle obsahu spisu prokazatelné náklady tohoto řízení nevznikly, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu